

[Oluf Pedersen.]

sige, at det System, man har i Dag, er saadan, at de snedige faar dobbelt Gevinst.

Den højtærede Indenrigsminister var ganske naturligt meget imponeret af hele den Behandling, som man her giver et Lovforslag, der drejer sig om, at man skal flytte 1 à 2 pCt. af de Skatter vi har her i Landet — 1 à 2 pCt. flytter man, det er det hele. Lovforslaget er ikke saa betydningfuldt, at det havde fortjent at faa en Eftermiddags Debat, hvis det ikke var saadan, at det drejede sig om noget principielt, nemlig om Samfundets Ret til Grundværdierne. Saa siger den højtærede Indenrigsminister, at det er jo helt galt, at jeg her staar og taler om Grundskyld, det maa man ikke tale om, naar man behandler dette Lovforslag. Som om det ikke var et Lovforslag om Grundskyld — dog ikke saadan, som det radikale Venstre har lovet: et Forslag om at forøge Grundskylden, om at inddrage de samfundsskabte Værdier, men det stik modsatte!

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Jeg forstaar paa den højtærede Indenrigsministers Udtalelse, at der nu kun er en Nuance tilbage i Forskellen mellem vore Anskuelse, og den jævner sig jo nok.

Naar Retsforbundet retter saa stærke Bebrejdelser imod os paa dette Punkt, vil jeg først have Lov at fremhæve, at jeg erindrings ikke, at jeg nogen Sinde har været Medlem af et saadant Udvalg, der korreksede et Forslag, som jeg ikke kendte, men jeg har i sin Tid været med til et Møde, og jeg har udtalt mig for en fornuftig Grundværdistigningsbeskatning, en Omlægning paa dette Omraade — det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har for øvrigt været inde paa tilsvarende Tanker —, og det vedkender jeg mig. Jeg vil til enhver Tid være med til at virke for en Lovgivning, der drejer sig om Inddragning af samfundsskabte Værdier; det har blot intet med det Spørgsmaal at gøre, vi behandler her. Hvis der for øvrigt virkelig skulde være en Difference mellem det, jeg mente dengang, og det, jeg mener i Dag, saa vil jeg have Lov til at trøste mig med det, J. C. Christensen i sin Tid sagde — og det kan Indenrigsministeren ogsaa trøste sig med: Der er intet her i Verden, der forbyder en at blive klogere.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg skal ikke gaa ind paa det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Udtalelse om, at han vilde betragte det som en stor Lykke for Landet, om man igen havde en Venstreregering og ikke den nuværende. Det er den Slags generelle Betragtninger og Vurderinger, som jeg synes, vi skal holde uden for Debatten, de har jo ingen Interesse. Det, der har Interesse i denne Forbindelse, er, at der er større og større Dele af Befolkningen, der beder sig fritaget for den Lykketilværelse, en Venstreregering kunde tænkes at medføre, og det tæller vi op, hver Gang Valgene er forbi, og saa er der ingen Grund til at fremsætte disse personlige Betragtninger i denne Henseende.

Nej, det, det drejer sig om, er de Udtalelser, der er fremkommet i Anledning af dette Forslag, det er Realiteten. Og hvad er da Realiteten? Det er dette, at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen siger, at dengang man vedtog Loven i 1933, da regnede man med, at Krisen var af kort Varighed. Det har jeg aldrig før hørt, at Venstre regnede med. Det kan vist ikke være rigtigt. Man har altid sagt det modsatte, at man netop regnede med, at det var en Krise af lang Varighed. Men i øvrigt blev der i Loven fastsat den Variation, der skulde foregaa, alt efter som Forrentningsprocenten var den ene eller den anden, og det ærede Medlem siger jo netop, at denne Lov har virket efter sin Hensigt, den Hensigt, som Lovgiverne havde, og det vil sige det ærede Medlems Parti og Regeringspartierne.

Endelig siger det ærede Medlem, at Venstreregeringens Forslag med Hensyn til Benzinafgiften havde en stor Nedsættelse af de sognekommunale Ejendomsskatter til Følge. Det er der ingen andre Mennesker her i Landet der ved. Gennem de 3 Aar, det drejer sig om, gik de sognekommunale Ejendomsskatter, saa vidt jeg kan se, ned med 2 Mill. Kr., det er det hele. Det, der saa i øvrigt bliver tilbage, er dette, at den Lovgivning, som Venstrepartiet mente var forsvarlig under Landbrugskrisen i 1927—28 og 1928—29, er gældende den Dag i Dag med de Lempelser, som er indført af den nuværende Regering.

Til sidst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby i Anledning af hans Udtalelser om de nye 15 Mill. Kr.s Indkomstskat, at jeg tænkte jo nok, at det ærede Medlem ikke skulde nyde